

Músiques, nacions i fronteres

Cicle ONCA al Palau
Dijous, 16.05.19 –20 h
Petit Palau

Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra
Dani Espasa, clavecí
Manfredo Kraemer, concertino director

Matthew Locke (1621-1677)

The tempest

1. Introduction	7. Rustick air
2. Galliard	8. Minoit
3. Gavot	9. Corant
4. Saraband	10. A martial jigge
5. Lilk	11. The conclusion:
6. Curtain tune	a canon 4 in 2

Jean Féry Rebel (1666-1747)

Les caractères de la danse

1. Prélude	8. Rigaudon
2. Courante	9. Passepiéd
3. Menuet	10. Gavotte
4. Bourrée	11. Sonate
5. Chaconne	12. Loure
6. Sarabande	13. Musette
7. Gigue	14. Sonate

Antonio Vivaldi (1678-1741)

20' *Concert núm. 11, en Re menor, RV 565,
de L'Estro Armonico, op. 3*

1. Allegro	9'
2. Adagio e spiccato e tutti	
3. Allegro	
4. Largo e spiccato	
5. Allegro	

Georg Philipp Telemann (1681-1767)

8' *Suïte en Si bemoll major, TWV 55:B5,
"les Nations"*

1. Ouverture	5. Les moscovites	20'
2. Menuet I	6. Les portugais	
/ Menuet II	7. Les boiteux	
3. Les turcs	8. Les coureurs	
4. Les suïsses		

Durada aproximada: 60 minuts sense pausa

*"El camí és un serpent
que descansa al camí.
Jo també m'hi assec,
a les pedres enlluernades,
sotmeses a sol baix. Observo atentament
la grandiosa bellesa del Defecte. [...] »*

Màrius Sampere
"El camí és un serpent"
Subllum, 2000

Comentari

Al segle XVII, en plena consolidació de les monarquies absolutes i de les administracions estatals, la cort francesa de Lluís XIV institucionalitzaria un estil musical capaç de simbolitzar el poder del nou Estat absolutista. Als altres països, corts grans i petites, enlluernades pels fastos de Versalles, van afanyar-se a adoptar-lo. L'afalagador i ordenat estil francès, però, xocava amb un altre de més arrelat, l'italià, brillant i fantasiós, xoc que va ser l'origen de nombroses polèmiques. A *Les caractères de la danse* (1715), Jean-Féry Rebel proposa un manifest d'estil que presenta, l'una darrere l'altra, en forma de suite, les danses més elegants i característiques de la música francesa. A l'altra banda dels Alps, un *concerto grosso* (1711) del venecià Antonio Vivaldi encarna perfectament l'estil oposat: la fantasia de tres solistes virtuoses que s'alterna amb les incisives puntuacions de l'orquestra que els acompanya. A Anglaterra, Matthew Locke mescla seductorament les tonades locals amb la solemnitat francesa i la vivacitat italiana, però posant-ho al servei d'una tradició ben anglesa, la de l'acompanyament musical de les obres teatrals de Shakespeare, aleshores un desconegut a la resta d'Europa (*The tempest*, 1674). Per últim, en terres germàniques, la convivència d'estils va ser vista com l'ocasió per a la "reunió dels gustos", fins al punt que alguns teòrics van definir l'estil alemany com un estil musical mixt, sense fronteres, síntesi dels estils nacionals veïns. A la suite titulada *Les nacions*, Georg Philipp Telemann va més enllà i retrata musicalment turcs, suïssos, portuguesos i moscovites amb un esperit pintoresc i satíric.

Lluís Bertran, musicòleg

Manfredo Kraemer, violí

És un dels violinistes més prestigiosos de música antiga. Presentarà un programa de violí barroc i clavecí (acompanyat per David Palanca) amb compositors molt coneguts en el cànon de música antiga i d'altres menys coneguts, però que és urgent de recuperar.

El 1984 s'establí a Alemanya per estudiar a l'Escola Superior de Música de Colònia, amb Franzjosef Maier, director del Collegium Aureum i pioner indefugible en el redescobrimient del violí barroc i de la seva tècnica.

S'ha especialitzat en la interpretació històricament informada de la música dels segles XVII i XVIII. Resident a Còrdova, viu i treballa simultàniament a Europa i Amèrica com a concertista, director i docent. El 2004 la «BBC Music Magazine» el va incloure entre els violinistes barrocs més destacats i influents de l'actualitat. La seva discografia comprèn més de quaranta títols. És titular des del 2004 de la càtedra de violí barroc a l'Escola Superior de Música de Catalunya. Alhora manté una intensa tasca docent en universitats i conservatoris d'Europa i Amèrica. El 1996 fundà l'ensemble The Rare Fruits Council, les gravacions del qual van obtenir destacats premis internacionals. Impulsor del Festival de Música Barroca Camino de las Estancias de la Provincia de Córdoba, va crear, amb La Barroca del Suquia, una de les primeres i més prestigioses orquestres amb instruments originals a l'Argentina.

Patrons de l'ONCA:

Govern d'Andorra

Fundació
Crèdit Andorrà

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN,
CULTURA
Y DEPORTE
inaem
INSTRUMENTOS ANTIGUOS DE ESPAÑA

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat